

Тифъ и тифонѣна сѧ нарича тѧа треска отъ тифа: или пламъ-ваніе и свръхство и нечувствіе на болѣсть-та. Страдателн-ти сѧ обладаватъ отъ едно голѣмо нечувствіе на ума, и толкова что-то не знайтъ что имъ стака. Та пронихожда отъ премѣненіе-то на атмосфера-та, отъ бовонены-ты воды, отъ окверненїа и отъ заѣслены пастїа, и отъ душевны страсты отъ гнѣвъ, печаль, и смѣшеніе.

Раздѣлава сѧ тѧа треска на ендемическѧ и епидемическѧ, на добрѧ или на лошѧ и на смъртононѧ. Та сѧ свръхство-то и може да причини на страдателѧ и лѣдость-тѧ и нечувствіе, углушаваніе-то, зачърненіе-то на очы-ты, непомнаніе-то, паданіе-то на влады-ты на глава-та мѧ, свиваніе-то, френтн и ингефалнтн смърть-тѧ (*).

Ицѣлава сѧ тѧа треска трѣдно, за что-то и симптоми-ти ѧ сѧ взрлн. Доктори-ти сѧ прѣдвараватъ сѧ иппократѧнѧ-тѧ 1196, сѧ кастора 1119, сѧ визикатора на врата и берца-та (*τὰς κνήμας*) Казва Иппократъ, какъ, „Кога болѣсть-та достигне на горный-тѧ сѧ степенъ, тогава трѣба весьма тънка діета.“ Ифор. 8.

(*) По злополучіе лѣкарн-ти на Гръцїа като сѧ глѣчихѧ на революційѧ-тѧ, видѣхѧ толкова болѣсты, колко-то дръги-ти лѣкарн не сѧ видѣли на сѧнѧ. Като Гръци-ти влѣзохѧ въ Триполь (Тараблѧсѧ) сѧ оружїе-то унѣннхѧ останады ты оквернены у-боры на Тѧрцы-ты, и ты разпрѧнахѧ по вичкѧ Гръцїѧ, отъ кон-то като сѧ окверннхѧ мнозина обладахѧ отъ единѧ епидемическїѧ и свръхнѧ тифъ отъ кой-то безчисленинѧ умрѣхѧ. Като погнѣшавалъ тогава (казаа Д. Пиррѧ спнелатель-тѧ на тѧа книга) болны-ты въ Триполь на Морѧ, обладавалѧ чѧсто отъ смѣшеніе на кръвъ-та, толкова на нозѣ-тѣ колко-то и на рѧцѣ-ты и на вичко-то тѣло, подобно като отъ чѧмѧ, понеже сколы мѧ лежали кѧпнѧ непогрѣвени смъртн трѣповѧ на убиты-ты Тѧрцы, Евреи и Хрїстіанѧ, тогава мнозина ицѣналы, обаче и мнозина умрѣли по вичкѧ Гръцїѧ. Сега ника дондѧтѧ маади-ти докторн да видѣтѧ таковы и таковы болѣсти, колко-то видѣхѧ тогдѧшни-ти. Правда ѧ какъ не ползѣва практика-та безъ дїорїѧ, нито дїорїа обаче безъ практикѧ.